

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 5Cb/38/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815204261
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Kyseľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2016:5815204261.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou JUDr. Gabrielou Kyseľovou v právnej veci žalobcu: WM Consulting & Communication, s. r. o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 34 127 798, právne zastúpený: Advokátskou kanceláriou JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s. r. o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovanému: Vladimír Kakačka - KARTEX, s miestom podnikania 027 43 Nižná, Matúškova 467, IČO: 33 793 042, právne zastúpený: advokátom JUDr. Pavlom Novotným, so sídlom A. Sládkoviča 1801/4, 026 01 Dolný Kubín, v konaní o zaplatenie 5 840,74 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a** .

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 350,00 Eur a z trov právneho zastúpenia 924,34 Eur v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou súdu 09.07.2015 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 5840,74 eur spolu s 10,65 % úrokom z omeškania zo sumy 3 520,56 eur od 26.09.2014 do zaplatenia a 8 % úrokom z omeškania zo sumy 3520,56 eur od 26.09.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Svoju žalobu odôvodnil ju tým, že na základe Zmluvy o úvere č. 0054223277/2005 zo dňa 21.04.2005 - ďalej len zmluva o úvere poskytol právnych predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 so sídlom Tomášikova 48, Bratislava žalovanému obrátový kontokorentný úver - ďalej len „KÚ“ vo výške 2 323,57 € (70 000 Sk) s dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 11,80 %. Úroky z omeškania boli dohodnuté vo výške 10 % + výška úrokovej sadzby aktuálna počas omeškania. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.04.2006. Dodatkom č. 1 k zmluve o úvere sa žalovanému zvýšil úver na 6 306,84 eur (190 000,-Sk). Výška úrokovej sadzby klesla na 10,30 % ročne. Dodatkom č. 2 zo dňa 21.04.2005 sa žalovanému zvýšil úver na 8 298,48 € (250 000,-Sk). Dodatkom č. 3 bola nahradená Zmluva o úvere a žalovanému bol poskytnutý kontokorentný úver do výške 3 518,55 € (106 000 Sk) s premennou referenčnou sadzbou BASE RAET II OKTK 2 + úroková marža 0 %. Úroky z omeškania boli dohodnuté vo výške 10 % ročne + výška úrokovej sadzby aktuálna počas omeškania. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.04.2009. V zmysle čl. II bodu 6 sa kontokorentný úver revolvoval, keďže právny predchodca neoznámil najmenej 14 dní pred uplynutím konečnej splatnosti úveru žalovanému, že nedôjde k revolvoванию kontokorentného úveru. Nakoľko žalovaný porušil svoje zmluvne dohodnuté povinnosti právny predchodca odstúpil od zmluvy o úvere s tým, že ak pohľadávka nebude splatená bude ju vymáhať súdnou cestou. Dňa 25.09.2014 bola pohľadávka postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1352/2014/CE na žalobcu. Oznámením zo dňa 07.10.2014 upovedomila postupca žalovaného o postúpení pohľadávky. Výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa 25.02.2015 bol

žalovaný vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy, na ktorú vôbec nereagoval a dlžnú sumu neuhradil. Po právnej stránke žalobu odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, § 261 ods. 3 písm. d), 365 prvá veta, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného do 31.01.2013 a tiež § 768k ods. 3 tohto zákona.

V uvedenej veci súd podľa žaloby vydal dňa 24.09.2015 pod č. k. 5Cb/38/2015-50 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný včas odpor s odôvodnením neuznávajúc nárok žalobcu a považujúc ho za neopodstatnený.

S poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 veta druhá O.s.p. súd konal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania, ktorých neprítomnosť ospravedlnili ich právny zástupca hospodárnosťou konania.

Žalobca prostredníctvom svojho zástupcu zotrval na podanej žalobe poukazujúc na to, že v danom prípade sa jedná o absolútny obchod, ktorý podlieha úprave obchodného zákonníka. Dovoľoval sa ustanovenia § 407 ods. 3 Obz, v zmysle ktorého ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku. K takému uznaniu došlo zo strany žalovaného dňa 30.09.2013, kedy uskutočnil čiastočnú úhradu 100 €, čím uznal zvyšok dlhu. O čiastočnej úhrade predložil výpis z účtu žalovaného. K vznesenej námietke stranou žalovaného uviedol, že ich strana nepoukázala na to, na základe čoho a z akých dôvodov by malo dôjsť k premlčaniu uplatneného nároku. Banka zastavila čerpanie úveru ku dňu 16.05.2011, keďže žalovaný si neplnil svoje povinnosti.

Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu vzniesol námietku premlčania žalovanej pohľadávky a tiež nato, že úhrada uskutočnená 30.09.2013 ako taká nemôže spôsobiť účinky uznania záväzku a ani nevyplýva, že ju žalovaný uhradil. Podľa jeho tvrdení v roku 2013 neuhradil žiadnu sumu ani žalobcovi a ani jeho právneho predchodcu. Na námietku strany žalobcu uviedol, že celý nárok vrátane jeho príslušenstva je premlčaný, pretože uplynula 4 ročná premlčacia lehota.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín tvoriacich súčasť spisu, osobitne a zistil, že žaloba nie je dôvodná.

Nebolo sporným, že medzi žalobcom (jeho právny predchodcom Slovenskou sporiteľňou, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, ktorý postúpil uplatnenú pohľadávku s príslušenstvom na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1352/2014/CE dňa 25.09.2014) bola uzavretá úverová zmluva - obrátový kontokorent 1 dňa 21.04.2005, na ktorej základe bol poskytnutý úver 70 000 Sk, ktorého splatnosť bola dohodnutá 20.04.2006 s tým, že podľa článku IV bodu 1 tejto zmluvy o úvere v prípade revolvingovaniu (obnovenia) úveru je deň splatnosti revolvingovaného úveru jeden rok od poskytnutia revolvingovaného úveru.

Následne boli uzavreté tri dodatky a to Dodatok č. 1 dňa 13.02.2006, na základe ktorého žalobca poskytol žalovanému obrátový kontokorentný úver vo výške 190 000 Sk podľa dodatku dohodnutej sadzbe úrokov s tým sa nahradil článok 1 zmluvy o úvere ohľadom výšky poskytnutého úveru a vychádzajúc z článku IV bodu 1 zmluvy o úvere jeho splatnosť nastala 20.04.2007. Dodatkom č. 2 uzavretým 27.04.2006 došlo k poskytnutiu obrátového kontokorentného úveru vo výške 250 000 Sk, čím opäť došlo k navýšeniu sumy poskytnutého úveru na základe zmluvy o úvere za súčasnej nemennosti a platnosti jej pôvodného znenia. V rámci Dodatku č. 2 nebola dohodnutá konečná doba splatnosti úveru. Napokon dňa 21.04.2008 bol uzavretý Dodatok č. 3, ktorým sa nahradil pôvodný text zmluvy o úvere uzavretej dňa 21.04.2005, a na základe ktorého žalobca poskytol žalovanému kontokorentný úver vo výške 106 000 Sk, ktorého konečná splatnosť bola dohodnutá 20.04.2009 s tým, že vychádzajúc z článku II bodu 6 tohto dodatku kontokorentný úver sa automaticky revolvingoval (obnovil), keďže banka neoznámila žalovanému 14 dní pred uplynutím konečnej splatnosti úveru, že nedôjde k jeho revolvingovaniu. Konečná splatnosť úveru je jeden rok od revolvingovania (obnovenia). Z výpisu z účtu vyplýva, že žalobca (jeho právny predchodca) ukončil aktívnu kontokorentnú zmluvu - poskytnutie a čerpanie úveru pre nesplnenie si povinnosti žalovaného ku dňu 16.05.2011.

Niet pochyb o tom, že sa uzavretím zmluvy o úvere v znení jej troch dodatkov založili účastníci konania medzi sebou o záväzkovo-právny vzťah majúci charakter absolútneho obchodu (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), na ktorý dopadá režim ustanovení Obchodného zákonníka, teda aj ustanovení

o premlčaní, ktorú stanovujú štvorročnú premlčaciu lehotu. Skôr ako súd pristúpil k posúdeniu dôvodnosti uplatneného nároku sa zaoberal vznesenou námietkou premlčania.

Vychádzajúc z toho, že plnenie podľa úverovej zmluvy predstavuje jedno plnenie, ktorého úhrada v danom prípade ani nebola dohodnutá v splátkach (§ 392 ods. 2 Obchodného zákonníka), má súd zato, že premlčaciu lehotu je potrebné odvíjať od konečnej lehoty splatnosti celého úveru, t.j. od 20.04.2009. Štvorročná premlčacia doba počítaná od 20.04.2009 uplynula dňa 20.04.2013, žalobca uplatnil nárok na súde žalobou podanou 09.07.2015, t.j. po uplynutí premlčacej lehoty. Námietka vznesená stranou žalovaného je preto dôvodná. Keďže ide o premlčaný nárok, súd sa ďalej nezaoberal jeho dôvodnosťou.

Ak by aj súd pripustil a konečnú splatnosť úveru by počítal v nadväznosti na jeho revolvingovanie (obnovenie) - každý rok od konečnej splatnosti, teda ku dňu 20.04.2010 a 20.04.2011 alebo od dátumu ukončenia jeho čerpania 16.05.2011 (výpis z účtu), išlo by o nárok premlčaný, štvorročná premlčacia lehota počítaná od posledného dátumu splatnosti obnoveného úveru skončila dňa 20.04.2015, resp. počítaná od ukončenia jeho čerpania skončila 16.05.2015. Žaloba bola podaná dňa 09.07.2015, teda opäť po uplynutí premlčacej lehoty.

Pokiaľ ide o čiastočné plnenie žalovaného uskutočnené dňa 30.09.2013 vo výške 100 € (čl.230) niet pochyb o tom, že jedine osoba žalovaného alebo osoba majúca oprávnenie na dispozíciu s účtom/disponent mohli uhradiť časť pohľadávky žalobcu, keďže nikto iný nie je oprávnený na dispozíciu osobným účtom a iné osoby tak mohli urobiť len na pokyn žalovaného, ktorý jediný môže mať vedomosť o svojich pohľadávkach a záväzkoch. Neobstojí preto tvrdenie strany žalovaných, že nebolo preukázané, že čiastočnú úhradu vykonala osoba žalovaného. Je ale potrebné uviesť, že toto čiastočné plnenie vo výške 100 € bolo uskutočnené v čase - 30.09.2013, keď pohľadávka žalobcu bola premlčaná - premlčanie nastalo 20.04.2013.

Platenie úrokov, ako aj čiastočné plnenie má účinky uznania záväzku len vtedy, keď právo veriteľa v čase platenia úrokov a čiastočné plnenie nebolo premlčané. V tom je rozdiel oproti uznaniu záväzku podľa § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka v nadväznosti na § 323 ods. 1, kde účinky uznania nastávajú aj v prípade premlčaného záväzku.

Čiastočné plnenie premlčaného dlhu žalovaného preto nemá účinky uznania záväzku. Dôsledkom uznania záväzku čiastočným plnením by bolo pretrhnutie plynutia premlčacej doby ale za predpokladu, že možno usudzovať, že dlžník čiastočným plnením uznáva záväzok aj čo do jeho zvyšku, pričom vždy musí byť zrejmé, že dlžník svoj záväzok nepopiera, čo v danom prípade preukázané nebolo. Súd preto musel žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že priznal žalovanému majúcemu plný úspech vo veci, proti žalobcovi právo na náhradu trov vo výške 924,34 €. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku 350 € a z trov právneho zastúpenia 574,34 €. Trovy právneho zastúpenia predstavujú odmenu za dva úkony právnej pomoci; 1/ príprava a prevzatie zastúpenia, á 200,85 € x 2 = 401,7 €. K odmene právnej pomoci súd priznal náhradu hotových výdavkov v podobe režijného paušálu 2 x 8,58 € = 17,16 €, náhradu za stratu času 3 polhodiny á 14,30 = 42,9 € a cestovné náklady 16,86 € (pri počte ubehnutých 2 x 33 km, spotrebe 6,3 l/100 km, cene pohonných hmôt 1,212 a náhrade za opotrebenie 0,183 € km). K odmene právnej pomoci súd priznal aj 20 % DPH sumou 95,72 €.

Pri rozhodovaní o trovách právneho zastúpenia súd postupoval podľa § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 15-16, 17 ods. 1 § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení.

Priznané trovy právneho zastúpenia je žalobca povinný zaplatiť žalovanému do rúk jeho právneho zástupcu JUDr. Pavla Novotného, vedený v X., pobočka T. O., č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, IBAN: X BIC: GIBASKBX, variabilný symbol C 5/X6, podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).